

Posudek na rigorózní práci Mgr. Karolíny Fleischmanové Problematika dědění v právu soukromém a veřejném

Právní analýza sukcese do práv a povinností zůstavitele je nepochybně aktuální a vděčné téma, které pro své závažné dopady do osobních i majetkových poměrů právních nástupců zaslouží zpracování. Dědické právo, které vnáší právní jistotu a pořádek do právních poměrů po zemřelém, přispívá k požadavku právní bezpečnosti a stability; současně zprostředkuje přechod hodnot zůstavitelem vytvořených na osoby jemu blízké. Aktuálně se vytyčuje otázka autonomie vůle zůstavitele, resp. její meze v tom smyslu, zda zůstavitelova vůle může převážit vůli dědiců projevenou např. formou dědické dohody.

Rigorózantka se ujala úkolu zpracovat otázky dědického práva v jeho celistvosti. Počin odvážný, když na rozsahu 119 stran pojednala o hmotně právní úpravě dědického práva, ke které přiřadila výklad i o dědickém řízení; výklad užitečně doplnila o aspekty veřejnoprávní, když pojednává o daňových a trestně právních aspektech dědického práva. Již jen z přehledu takto širokého záběru práce se podává, že autorka se nemohla pustit do hlubšího teoretického či praktického zkoumání jednotlivých otázek dědického práva; to platí např. o základním dědickém titulu-závěti.

Výrazným kladem práce je její stylistická úroveň ; práce je napsaná svěže a čtivě. Autorka zná novější literaturu, její citační aparát (s odkazy na předchozí odkazy vyznačené čísly a následně na další odkazy) však vede k nepřehlednosti a k vysoké zátěži čtenáře, který se jen obtížně dostává k pramenům).

Autorka nepracuje se starší literaturou:zejména postrádám znalosti Tilsche, Krčmáře, E. Svobody, v seznamu literatury není uveden ani Komentář k všeobecnému občanskému zákoníku (Rouček Sedláček).

Práce je psána místy až příliš z praktického pohledu, jak o tom mj. svědčí výklad na str.65 „Problematika dědění ve vybraných případech“; na tomto místě předkládá výklad o právním osudu stavebního spoření pro případ smrti. Výklad nesporně užitečný, ale klade se otázka, zda jiný režim než obecný -v rámci dědické sukcese- není upraven i na jiných místech právního řádu ? Není mi zcela pochopitelné, proč autorka –byť formou přílohy- připojila k textu některé mezinárodní dokumenty, které k dědění žádný vztah nemají.

Málo rozpracována je i nově navržená právní úprava dědického práva v návrhu občanského zákoníku. Autorka by neměla opomenout zmínit v práci obsáhlou diskusi, která proběhla a probíhá na stránkách časopisu Ad Notam.

Ke kladům práce patří velmi dobrý přehled autorky o vzájemných souvislostech soukromého a veřejného práva, jak se např. projevuje při transmisi dědictví (autorka podává výklad i se zřetelem k insolvenčnímu zákonu.

Vzdor shora uvedeným výhradám lze ještě doporučit oponovanou práci k obhajobě.

K rozpravě navrhuji téma obecného a zvláštního právního nástupnictví.

13.10.2011

Prof.JUDr. Jan Dvořák, CSc.

oponent